

ARTA LEVANTARA UN MONUMENTO AL P. LLINÁS

LA ESTATUA SERA REGALADA POR EL ESTADO DE QUERETARO (MEXICO)

Original en el Museo de San Francisco de Querétaro.

Esta es la noticia tan lacónicamente expandida. El tan aireado monumento al mayor hijo de Artà, el P. Antonio Llinás i Massanet, será pronto una realidad.

Día 13 del presente mes de octubre. D. Rafael Camacho Guzmán, Gobernador Civil del Estado de Querétaro con su esposa y numeroso séquito -entre el cual había varios embajadores de Sudamérica- acompañados por el President del "Govern Balear" D. Gabriel Cañellas, visitó la villa de Artà con la intención de conocer la cuna del Misionero de Misioneros Fray Antonio Llinás.

A mediodía, el Gobernador y acompañantes llegaron al templo parroquial de Artà, donde recibieron las oportunas explicaciones sobre la edificación del templo i de los detalles que pudiera contemplar con sus propios ojos el Padre Llinás antes de emprender el camino de América. Pararon unos momentos ante la Capilla del Roser donde reposan los restos de la madre y abuela materna del esclarecido misionero.

Igualmente escucharon atentamente la descripción del documento guardado en el archivo parroquial en el cual consta expresamente que los Jurados de Artà -en términos actuales el Ayuntamiento- celebraron honrosas exequias fúnebres, en el año de su muerte, al P. Antonio Llinás, como se habían celebrado en Madrid y en la "Ciutat de Mallorca".

(Sigue en la pág. 7)

ARTA I ELS ARTANENCs:

JOAN GUISCAFRÈ LLULL,

14 ANYS D'ESFOSSER. ...

NOTICIARI I ESPORTS.

RECEPTA.

REVISTA QUINZENAL
Nº 89 IV Epoca 27 octubre 1984

DIRECCOR :

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :

Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :

Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Catalá
Pere Gili
Sébastia Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :

GRÀFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

Per felic... com?

XXXVI

Benaurances del conductor

Benaurat el conductor que cerca ardidament, entre renous i preses, llums i senyals, l'aliment per a casa seva... perquè fruità molt prest de l'estimació dels qui l'envolten.

Benaurat el conductor que, quan emprèn la carrera, recorda que en tot moment camina cap a l'eternitat... perquè procurarà deixar a la vorera del seu caminar un rastre lluminós de bones obres.

Benaurat el conductor que sequeix el seu camí amb prudència i tranquil·litat, sense presses ni correghes, encara que n'hi hagi molts que li passin... perquè arribarà al seu destí sense nafres ni neguits.

Benaurat el conductor que sap posar el seu cotxe al servei dels demés, especialment dels més necessitats, dels accidentats o ferits... perquè trobarà la satisfacció de saber que l'home pot molt més que la màquina.

BENVINGUT, PEP TONI

Hi va haver una època -allà pels anys 50 i 60- en què el Seminari estava damunt fulla. S'acabava d'estrenar el Seminari Nou, construït amb no pocs esforços de la Diòcesi Mallorquina i l'espaiós edifici de Son Gibert gairebé no podia donar abast a la gran quantitat de joves que demanaven l'ingrés al Seminari. Era normal en aquell temps que cada any "cantassin misa" un promig de 15 a 20 nous capellans.

Però la crisi no es va fer esperar. Molts de motius hi contribuïren, entre altres, la secularització de la societat, la desaparició del nacional-catolicisme, la crisi de valors, la minusvaloració del celibat, una societat basada en el plaer i la comoditat que menyspreava la renúncia i el compromís.

I així, el nou i gran Seminari es va anar buidant i, passant els anys, es va traslladar el Seminari Major a altres dependències més petites i acollidores de Ciutat.

Actualment, a un edifici prop del Seminari Vell hi conviuen 17 seminaristes que cursen els estudis de teologia i es preparen per ésser sacerdots i servidors de la nostra Església.

Al·lernant una vida d'estudi, de pregària i de convivència amb freqüents sortides de caps de setmana a diverses parròquies de Mallorca per tal d'inserir-se dins la realitat pastoral de la nostra Església, van assolint una maduració necessària per a poder ésser un dia "enviats" pel Bisbe a servir una comunitat concreta de la nostra illa o del Tercer Món.

Una vegada que han acabat els estudis de Teologia deixen el Seminari i comencen una nova etapa, la darrera i definitiva, que els menarà cap a l'organització de prevers.

Aquesta etapa que pot durar un any o dos es coneix amb el nom de "pre-diaconat". És el moment en què el "pre-diaconat" és enviat a una comunitat concreta per a començar ja en sèrio una tasca d'ajuda a la pastoral d'aquella comunitat, al mateix temps que l'acollida de dita comunitat que el rep li ajuda a enfortir, madurar i assolir la seva vocació de servei als germans.

Tot aquest llarg procés pot acabar un dia amb la imposició de mans del Bisbe, ordenant-lo prevere al servei de l'Església. Són moments de gran alegria per a tots els creients i especialment per aquells que l'han acompanyat durant anys.

Com veis, el procés ha canviat molt si el comparem amb aquells anys en què el seminarista, acabat d'ordenar, sortia de la closca d'ou del seminari i era deixat enmig del món amb les conseqüents dificultats i traumes.

D'aquest acompanyament a un jove pre-diaconat fins a l'ordenació la nostra Església d'Artà ja en té experiència.

Idò bé, una vegada més s'ens demana a la nostra comunitat artanenca que obriguem les portes a un jove pre-diaconat oferent-li la nostra acollida i acompanyament, i estant disposats a rebre d'ell la nova saba i la nova vitalitat que ens pot encoratjar en el nostre camí.

Fa uns dies, en nom del Bisbe i del Seminari, un dels superiors va oferir al Consell Parroquial aquesta responsabilitat. El Consell Parroquial, en nom de tota la comunitat que representa, va acollir unànimament i amb molta alegria l'ofertament, obrint de pinte en ample les portes a un jove que, des d'ara, serà un membre més, però qualificat, de la nostra Església d'Artà.

Benvingut, Pep Toni Guardiola, 27 anys, natural d'Alaró i des d'ara també artanenc.

L'equip parroquial

Benaurat el conductor que mira i atén els senyals de circulació, fa cas dels agents de tràfics i somriu als altres conductors... perquè, además de ser amic de tothom, no haurà de pagar cap multa.

Benaurat el conductor que sap viure les virtuts de la prudència, de la cortesia, del respecte i de la solidaritat... perquè viurà molts d'anys, coneixarà molts d'amics i fruitarà de la bellesa de molts de paisatges.

Benaurat el conductor que fa del seu cotxe una llar de pau, de serenor, de diàleg, de plegària i el converteix en mirador de les meravelles de Déu... perquè, a la fi dels seus dies, trobarà un aparcament gratuït a l'eternitat.

Benaurat el conductor que procura no beure licors de grau, ni fuma massa, ni pren drogues al·lucinants... perquè serà sempre senyor de la seva màquina i ja mai la seva víctima.

Gregori Mateu Estarelles

FESTIVAL

El 12 d'octubre passat i amb motiu del lliurament de les "Comares" d'or, plata i bronze, concedides per la Revista "ARTA" l'any 1982, i que foren els agraciats "Artà balla i canta", "Joan Sarasate" i Joan Ferriol, es va celebrar al teatre del Col·legi dels Pares Franciscans, un festival organitzat per dita revista.

En el transcurs de la vetllada actuaren "Artà balla i canta", Xesc Forteza i Margaluz, F. Bosch, i altres, que delectaren el nombrós públic allà reunit.

NOU LLIBRE

Ahir, vespre, dia 26 es va fer la presentació del llibre que darreament ha escrit el Pare Gori Mateu titulat "La aventura de viuir". Aquest acte es va celebrar al casal de "Na Batlessa".

DISTINCIO

El 12 d'octubre a la vetllada que es va celebrar al saló dels Franciscans, s'anuncià que s'havia otorgada "Sa Comare d'Or" 1983 a la nostra revista "BELLPUIG", amb motiu de complir-se els 25 anys de la seva fundació. Aquesta distinció, segons els qui havien estats, la concedia la revista "Artà" a pesar de que la nostra redacció fins a la data d'avui no ha estat notificada.

DIADA DE FOLKLORE

El dia 13 passat es va celebrar a Artà tal com s'havia anunciat la vuitena trobada d'agrupacions folklòriques de Mallorca.

Assistiren a la mostra el President del Consell Insular, D. Jeroni Albertí i la Delegada de Cultura Sra. Aina Mª Munar Salvà. Hi estaren presents també el Batle d'Inca i com és natural el d'Artà. Al final de l'acte parlaren el Sr. Albertí i el Batle Morey, els quals donaren les gràcies als organitzadors de la Trobada i també als participants, ja que tots plegats feren possible Sa Trobada.

A pesar de les bones intencions dels organitzadors, la trobada no va ésser tan lluïda com de segur es desitjava. Primerament faltaren nou o deu agrupacions sense comparèixer i moltes de les que acudiren feren massa llarga la seva actuació fruit de lo qual la festa va ésser massa

llarga durant prop de quatre hores i també dugué tres quarts d'hora de retràs.

En part també fallà l'organització, ja en la rebuda de les agrupacions com també en facilitar-les lloc a on canviar-se, havent de fer-ho dins els cotxes o a cases particulars. També fallà molta de gent. S'esperava que assistirien mil persones més de les que havia, tan de fora com del mateix poble, essent una llàstima perquè hi va haver ambient de festa.

Lo que sí va causar impacte va ésser l'escenari que es va improvisar a la plaça. Vertaderament va quedar de lo més bé, i va agradar tan als forasters com als vilans, acompanyat de molta il·luminació i de dues dones pageses que tot el temps varen fer feina pròpia de la nostra Vila.

Lo que també va ésser efectiu fou la participació de Ràdio Balear, organitzadora de la festa, ja que els seus locutors, dues al·lotes i En Jaume Massanet, es passaren tot el temps transmetint en directe lo que succeïa dins la nostra plaça.

Resumint, una festa que es preparà amb molta d'il·lusió i que tal volta podia haver sortit més acertada si els organitzadors haguessin tengut més col·laboració. Esperam que si es torna fer altra vegada s'ho pensaran millor i no sopegaran amb sa mateixa pedra.

Xezzim-Xezzam

I QUE M'EN DIREU de sa Trobada de s'altre dissabte?

Pareixia que havia d'ésser "el oro y "el moro" i creim que només va ésser "el moro".

Els organitzadors es pensaven que no bastaria sa Plaça per acomodar-hi sa gent, i si no hagués estat pels balladors, hauria fet llàstima. Hi faltaren més de mil persones p'es cap prim. Ademés va ésser més llarg que una corema i qui més qui manco ja tenia els barrerons de ses cadires aficats a dins allà on no dic. Això es qui seien, perquè molts d'es qui aguantaren es ruixat de drets, varen tocar el dos.

ALTRA VOLTA DIUEN que hi va haver "follón" amb ses dues agrupa-

cions locals. Com més va, més es foc pren força, i per acabar-ho de fotre es "nostro" locutor de R.B., va dir coses que podia haver callat. I noltros que creim que Artà era un poble molt ben avingut. I que hi anàvem d'errats de comptes.

Groc, Verd i lo que sigui.

VIAJES MARSANS, S.A. COMUNICA a sus clientes y público en general, el nombramiento de su nuevo agente mandatario, en la persona de MIGUEL DALMAU ALZINA, que en su domicilio Es Pai den Sales, o por Teléfono al 56 25 45, les atenderá y aconsejará sobre cualquier viaje o billetes de línea que Uds. deseen.

JOAN GUISCAFRÈ LLULL

14 anys d'esfossier

El Cementeri d'Artà restà enllestit a les acaballes de l'any 1821, sufrint una reordenació l'any 1878. L'any que ve farà cent anys que es construí l'oratori.

El nostre Cementeri s'anomena de Son Curt, topònim que deriva de l'any 1533, com Mn. Joan Brotat, prevere, beneficiat de La Seu, vené les terres d'En Roig a Jaume Llinàs, àlias Curt.

També la conçonística popular retreu amb molta gràcia el fet de ser Son Curt el cementeri d'Artà. Qui no ha sentit aquesta glosa?

Si per pobra m'has deixada,
tu ja ho sabies, abans,
jo som rica de germans
i de roba una mudada
i de hisenda escampada,
a Son Curt, hi tenc nou pams.

A punt de celebrar la festa de Tots Sants i el Dia dels Morts, quan el poble s'encamina cap el cementeri, cal aturar el nostre tragi i pensar per uns moments tot allò que comporta aquesta celebració.

Sens dubte, nos ajudarà a entendre el significat d'aquests dies entrevistar el fossor o -com deim a Artà, amb l'aglutinació de l'article definit- l'esfossier del cementeri artanenc.

Bellpuig: Quin any començares a fer d'esfossier?

Joan: Dia 1 de Juliol de l'any 1971 vaig començar com esfossier interí, com un empleat de l'Ajuntament. Dia 1 de Juliol de l'any següent, com efectiu, després de passar un examen.

B.- Com te vengué al cap esser s'esfossier?

J.- Jo ja estava dins "Pompas Fúnebres Artanenses" i coneixia un poc es cementeri. Ajudava a vendre ciris per tots Sants. Un dia me convidaren per anar a ajudar a descarregar un mort a s'esfossier interí Antoni Vaquer, àlias Bassó i jo vaig respondre: "Si hi hagués llum, sí".

L'endemà m'agafaren de la paraula i el batle Miquel Artigues me prometé que se posaria llum per anar a ajudar. Jo vaig respondre i vaig dir que no sols per ajudar sinó també podia ser s'esfossier, si me donaven un sou.

B.- Com vares entrar ja hi havia cotxe motoritzat?

J.- Ja hi havia un cotxe "De Soto",

arreglat convenientment per dur es morts. L'actual cotxe vengué després, essent el primer difunt que transportà l'Amo En Joan Gil, dia 18 de febrer de l'any 1972.

B.- Què recordes del cotxe de cavall?

J.- Era molt rumbós, quan es mort'era jove duia ses cortines blanques. Quan era de primera classe les duia de vellut negre amb incrustacions daurades amb borles i quan era de segona de roba negra corrent. Es cavall duia un plometxo en es cap.

B.- Hi ha hagut millores durant el teu temps d'esfosser?

J.- Abans d'entrar d'esfosser ja hi possaren es llum. Posteriorment, hi han fet una cambra frigorífica a punt d'estrenar. S'ha renovat el quarto d'autòpsia. S'ha feta una nova ossera, precisament, on es guarda es cotxe vell tirat de cavall. S'ha fet un pou i, además, el nou eixamplament, a darrera la capella.

B.- Com és l'eixamplament?

J.- Compta 103 trats nous que van del número 201 al número 303. Tots són tombes particulars. A sa primera tongada de venda es trasts se venien a 35.000 ptes. i, a sa darrera -es que estan esmig a 55.000 ptes.

B.- On estan idò es ninxos per vendre o arrendar?

J.- Tots estan dins es cementeri vell. N'hi ha 600 i el seu preu és de 25.000 ptes.

B.- Saps quants de xiprers hi ha en es cementeri?

J.- Uns 160, però n'han caiguts uns 8.

B.- Has tengut mai por?

J.- De totd'una, quan ses ombres dels xiprers s'allargaven i es dies eren ennigulats, tenia un poc de por. Ara ja no en tenc.

B.- Recordes quin mes has tengut més feina?

J.- Es gener de l'any 1970, però encara no era esfosser, només arreglava es morts.

B.- Quin mes, manco?

J.- Pens si era l'any 1982, vàrem estar 42 dies, sense morts. Batérem es record de poca feina de sa nostra.

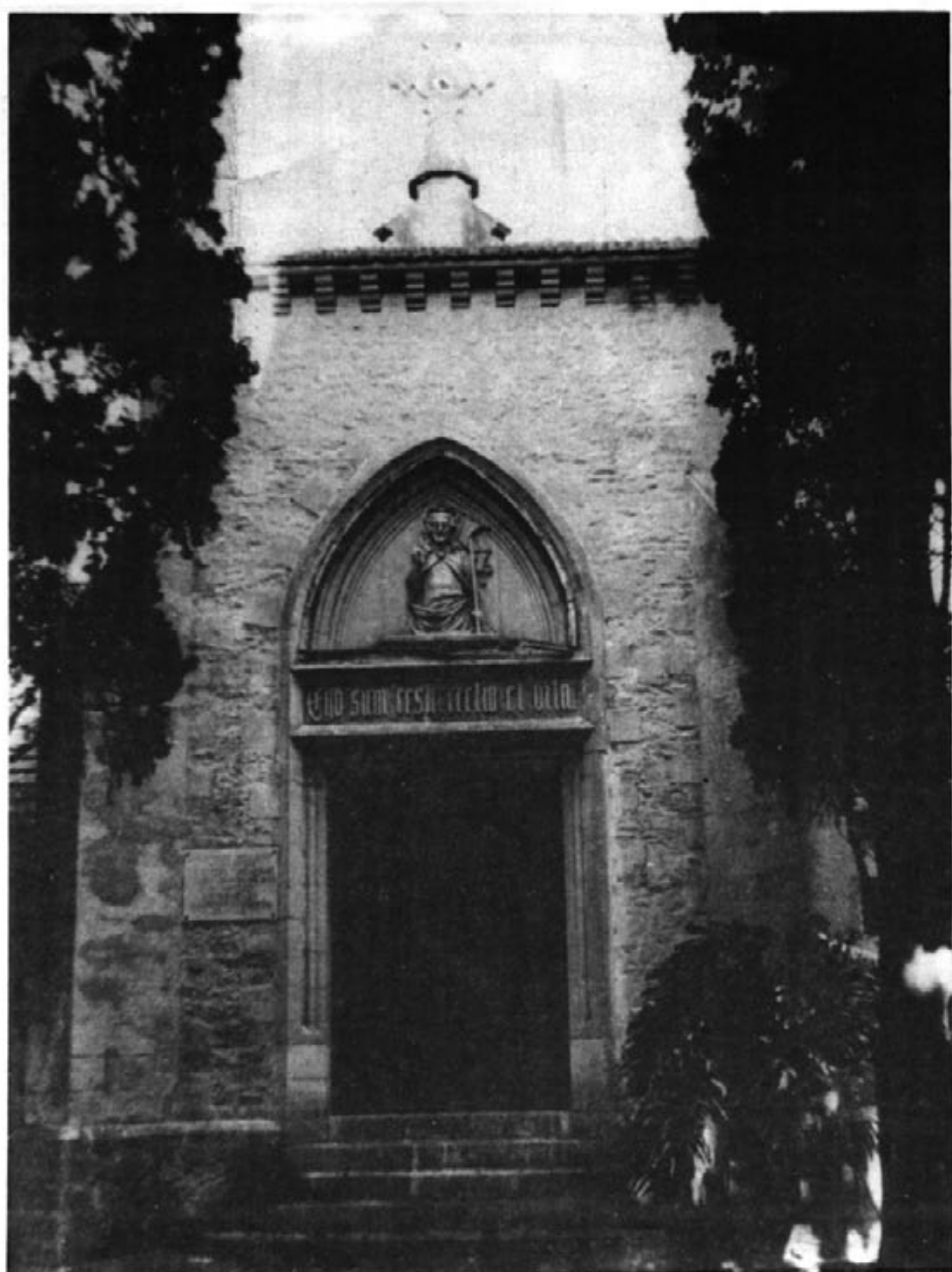
B.- Com saps tot això?

J.- Duim un registre d'ets enterraments i, consultat, diré que de dia 8 d'agost de 1982 fins dia 20 de setembre del mateix 1982, no hi hagué cap enterrament al cementeri d'Artà. Són 43 dies d'atur.

B.- Qui començà aquest llibre de registre?

J.- L'Amo En Sebastià Garau, s'esfosser vell, i el començà, dia 29 de juny de 1936, essent el primer difunt anotat Pere Ginard Cursach, de 66 anys.

Pocs dies després estallà Es Moviment.

B.- Ja no enterren mai dins sa terra?

J.- Ara, ja no. Però he sentit dir que es cementeri vell està dividit en quatre sementers, ara li donam es nom d'agrupacions. Cada vint anys donàvem sa volta an es quatre sementers.

B.- Qualque anècdota?

J.- Un dia espanyàrem es cotxe dels morts quan el duiem an es cementeri, en es carrer de Son Servera. Totd'una sortiren veïnades fent exclamacions. Vengué es mecànic i lo primer que va dir va ser: "Mirem on possam es mort". Totes ses veïnades fugiren com a bales. Com és natural no importà debaixar es mort.

B.- Va molta gent an es cementeri?

J.- Ara hi va més gent que abans, perque hi ha més forasters. Es dia de Tots Sants és quan és més visitat es cementeri i se diu una missa, a les 4 del capvespre, molt concorreguda.

B.- Diuen que hi ha hagut robatoris?

J.- Sí. L'any passat me prengueren uns 150 kilos de cera, en ciris, després de Tots Sants.

B.- Fins quan penses ser s'esfosser d'Artà?

J.- Fins a la jubilació, als 65 anys. Ara que sempre estic dispost a ajudar, si el poble me necessita dins aquest ram.

Tallam la conversa, durant la qual En Joan Violi ens ha contat coses molt interessants i algunes d'elles pintoresques, dites en l'avinentesa d'aquests dies plens de recordances, desitjant-li molts d'anys per poder estar al servei del nostre cementeri com a custodi responsable.

A. Gili

RECEPTA

per madò Antònia Gili

Bunyols de les Verges i Tots Sants

Ingredients:

- Una part de moniato bullit (Mig kilo)
- Una part de patata bullida. (Mig kilo)
- Mig kilo de farina de panet.
- Un ou.
- Una cullereta de fusta de saïm.
- Un tassó gros d'aigua.
- Dues o tres culleretes de sucre.
- Una unça de llevadura.

MANERA DE FER-SE:

Bullits es moniato i sa patata, s'atxafen. Una volta sa pasta haja refredat, se li afegeix s'ou, es sucre i es saïm.

Amb aigua teba se fon sa llevadura i se mescla a la pasta a la qual se va afegint sa farina, a poc a poc. Se mescla tot ben mesclat i si fa falta se li mescla un poc d'aigua. Tenint en compte que sa pasta ha de quedar ni clara, ni espessa (si de cas, més espessa que clara). Se deixa estovar de vint minuts a mitja hora.

En es moment de fregir-los, s'ha de rompre es tou, és a dir, se torna repastar la pasta.

Se posa una pella fonda amb molt d'oli, posant-li una crosta de pa que, quan està ben frita es retira i ja es poden fer es bunyols, mullant sa mà dins aigua freda, abans d'agafar sa pasta necessària per fer un bunyol i es repeteix, cada vegada, aficant el dit gros dins sa pasta del bunyol per fer es forat.

Es serveixen amb sucre o amb mel.

JORGE LLULL RIERA

Distribuidor y asistencia Técnica:

BOMBAS GUINARD S.A.

C/. Figueras, 29 ARTA

Telf. 56 21 18

VIATGES millor

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

OTOÑO - INVIERNO 84/85

NACIONAL

Combinado Las Palmas - Tenerife:

7 noches, H. xxx, M/P	43.700.- pts.
Baqueira-Beret: desde	16.080.- pts.
Andorra: desde	10.200.- pts.
Circuito por Andalucía:	
7 días, H. xxx	31.300.- pts.

EUROPA

Frankfurt desde	43.400.- pts.
Londres desde	16.950.- pts.
París desde	24.850.- pts.
Austria desde	45.800.- pts.
Suiza desde	31.100.- pts.
Roma desde	36.900.- pts.

LARGAS DISTANCIAS

Nueva York desde	52.900.- pts.
Cuba desde	99.500.- pts.
Buenos Aires: ida y vuelta, sólo avión	139.715.- pts.
CIRCUITO Imperial de Lujo por Marruecos:	
9 días en H. xxxx y xxxxx, M/P por	48.200.- pts.
CIRCUITO Costa del Sol y Marruecos;	
9 días, H. xxx. M/P por	34.250.- pts.

PRECIOS ESPECIALES PARA GRUPOS, VIAJES DE NOVIOS Y TERCERA EDAD. CONSULTENOS Y LE ATENDEREMOS SIN COMPROMISO.

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 48

San Agustín
Palma de Mallorca

Un sol
fi:
Mallorca.

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

ARTÀ LEVANTARÀ UN MONUMENTO AL P. ANTONIO LLINAS...

(Viene de portada)

A continuació baixaron a pié hasta el Ayuntamiento, donde les estaba esperando el Alcalde de Artà, D. Jaume Morey, y varios regidores.

Una vez entrados en la Sala de Sesiones, todos los presentes pudieron contemplar el cuadro de nuestro ilustre paisano, colocado en la antigua Sala de Sesiones del Ayuntamiento desde el año 1702.

Recibidos por el Alcalde con muestras de simpatía, tomó la palabra D. Bartolomé Font Obrador, entusiasta conocedor de la obra misional de los mallorquines en Méjico y California, citando también al P. Damián Massanet, misionero artanense, tan importante como poco conocido por sus paisanos, y del tan retraído monumento del P. Antonio Llinás.

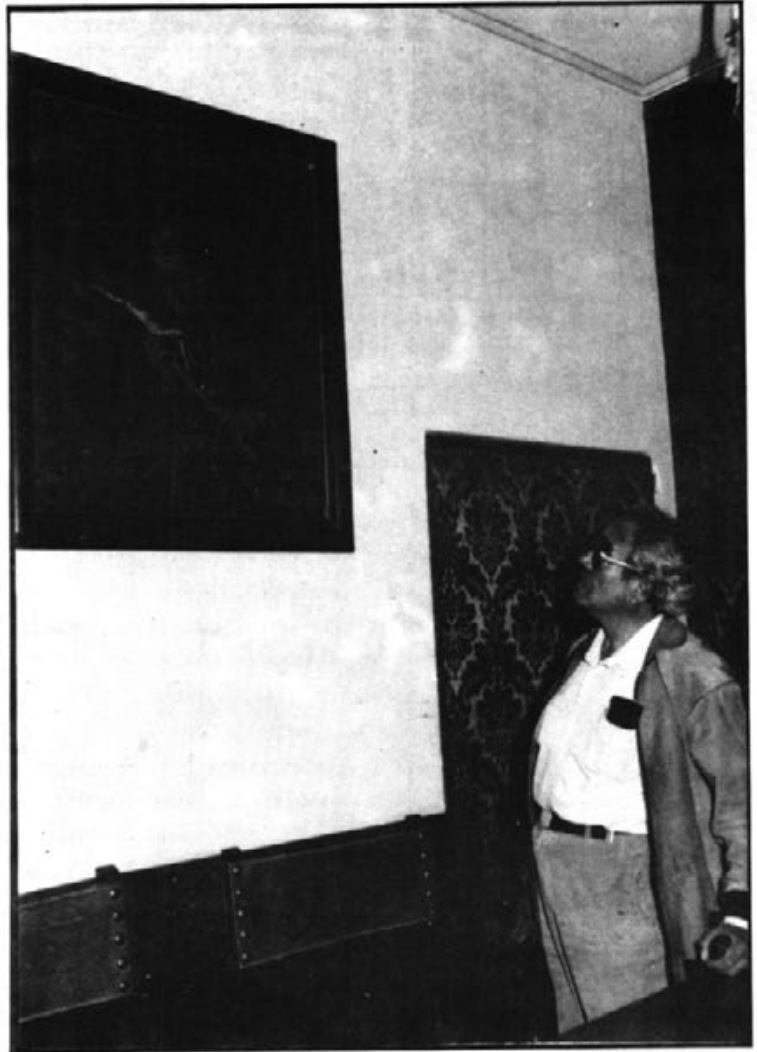
Entonces sucedió lo impensable. D. Rafael Camacho Guzmán, Gobernador de Querétaro, intervino, brindando la idea de que Artà aceptase el obsequio de la estatua del gran misionero artanense, pidiendo que le sean enviadas cuanto antes las medidas necesarias para poder ser colocada la nueva estatua en la Plaza, ya dedicada al Venerable P. Antonio Llinás, en el año 1924.

El Alcalde, en nombre del pueblo de Artà, aceptó cordialmente esta ofrenda del Estado Mejicano de Querétaro.

Posteriormente, visitaron el "Museu Regional d'Artà", saliendo muy contentos y el pueblo de Artà quedó emocionado por la ofrenda que unirá perpétuamente a Querétaro con nuestra villa.

Que el próximo año, 1985, en que celebremos el 350 aniversario del nacimiento del P. Antonio Llinás, podamos inaugurar este monumento, idea acariciada por tantos artanenses.

A. Gili

El Gobernador de Querétaro D. Rafael Camacho Guzmán, contemplando el cuadro del P. Llinás en nuestro Ayuntamiento.

Racó del poeta

N'Espiga viu

Quan mir dins el mirall i la titarella
grisa i traïdora, no fa befa, perquè la
mar eufòrica l'ha vençuda, encara puc
sentir les gotes, una a una, que s'obrin
per enmig del terreny desfet de la meva
mà.

Quan el soldat de l'estancament desfigurat,
foll, deixa d'esclafar-me el cervell amb la
seva aixada de plata, sent l'oratge
produït pel batec de la meva amiga, gavina,
que porta els teus llavis, els immortals.
Es també, quan de sobte neixen flors
vermelles damunt l'asfalt, i es veu el

perfil de una dona nua,
alucinada correuent damunt
la línia de l'horitzó, a la mar.
I no cal dir que serà un
d'aquests dies quan els veritables i
únics Déus es donaran compte de què
ho són.

Serà llavors quan rombran les
cadenes i amb aquestes mateixes
esconyaran els que les ho varen
regalar.

Pot ésser corrin torrents vermells, però
serà sang dels qui sempre t'han fet menjar
el fang de les cloaques.

Una vegada, els carrers nets, les llàgrimes
seran per les flors i es sentiran més
fort que mai les rialles del nin que viu
a l'estrella dels "boabads"
¿Tòpica utopia?
Tot depèn de l'antorxa popular...

Tanmateix qualche dia el món serà
de les gavines.

Joan Ginard Esteva

Atc. Baleares 3-Artà 1 (*massa imprecisions*)
 Artà 0-Atc. Mallorca 2 (*Nadal Simó 1, descompte 1*)

Ja tenim un bon caramull de negatius, uns d'ells mesrescuts i d'altres per decisions errònies del "pitero" de torn. Es veritat que el darrer partit enfront d'un Mallorca marruller, fort i en sentit de saber estar en el camp l'Artà va perdre per 0-2; però fou la decisió del Sr. Nadal Simó la que donar la victòria als filials del Mallorca ja que lo més normal i vist el gran sentit i punt de mira dels dos equips s'hagués arribat a l'empat inicial. Tal vegada l'Artà va ésser el partit que en més sentit d'estar sobre el terreny de joc va fer a lo llarg d'aquesta lliga. Per això fou una llàstima que se perdenen dos positius i que mos deixin amb es coll aran a l'aigua.

Mal panorama, no sols pels negatius, sinó perquè el desànim ha arribat a tots els estaments: jugadors, entrenador, públic en general i directiva. Se veu molt de ciment a les grades.

Si bé estam malament, i que el joc fet no és el millor per remuntar llocs a la tabla classificatòria, també

és veritat que la plantilla és molt jove i per poc que les coses canviassin (falta un estímul) se podria passar del decaïment actual a una eufòria, relativa sempre dins el futbol.

Crec que hem de donar suport a l'equip, ara més que mai, perquè falta molta de lliga (ses. coses poden i han de canviar) i cercar entre tots un revulsiu que faci que l'equip sapi sortir del fondal en què es troba.

Fou el diumenge passat la defensiva la millor línia (la tal recuperació, pareixia haver arribat), però la mitja no va tenir al seu dia (o l'equip adversari va ésser superior) i la delantera (molt lluitadora, però sense sort; i a vegades poc inspirada).

Se parla de la incorporació de Rodríguez a l'equip. Tal vegada una decisió acertada, ja que el seu sol nom posa ordre dins unes línies que a vegades juguen bé, però que no tenen un autèntic líder, i això dins un equip sempre es manca.

Ara més que mai, hem d'animar a l'Artà.
 Mayol

Altres resultats:

Alv.-	Bto. R. Llull 8- Avance 1 (13-10)
Inf.-	Poblenc 6- Avance 0 (13-10)
Penyes.-	Can Simó 2- Ferrutx 0 (14-10)
"	Bellpuig 1- Sa Volta 0 (Amistos)
Alv.-	Avance 5- Olímpic 5 (20-10)
Inf.-	Avance 0- Badia 2 (20-10)
P.-	Bellpuig 5- Bar Mallorquí 1 (21-10)
Juv.-	Artà 1- España 0 (12-10)
Juv.-	Artà 1- Petra 1 (14-10)
Juv.-	Alcudia 3- Artà 2 (21-10)
Basquet:	
Inf.-	Sant Salvador 14- Patronat B 88 (20-10)
Seniors.-	Sant Salvador 61- Campos 56 (21-10)

Petit comentari

Ses Pesqueres, pareixen més bé un camp de tercera Regional que un camp de 3ª Nacional, mos falta posar-ho un poc millor, manquen un vestuaris més aptes (i que els dies que ploqui, no es trobin inundats), mos manquen uns serveis higiènics (que siguin vertaderament higiènics) i un bar que sigui vertaderament un bar i no "un chiringuito" com es d'ara.

L'aficionat que acudeix als partits vol altres atencions que les del sol partit, inclús alguns hi van per beure una copeta, i no sols s'ha de tenir en condicions el terreny de joc (bastant bé) sinó que tot lo que l'enrevolta ha d'ésser millorat i donar un altre aspecte al que té actualment.

Qui ha d'arreglar-ho?. Quan?. Com?.

Correspongui a qui correspongui, s'ha de dir que el que deixa mal sabor de "boca" no és el C.D. Artà, sinó el poble d'ARTA.

de darrera hora...

Esclata-sang de 200 grams

Els esclata-sangs, aquestes setmanes, ja han tocat comparació dins les garrigues artanenques. Enguany, han esclatat primerencs.

La fotografia mostra un bon esclata-sang de 200 grams trobat dins Son Puça d'Artà.

Quin en vol com aquests, ja ho sap, que en vagi a cercar.

